

og Landet i øvrigt vil byde sit Erhvervsliv, derunder sine Eksporterhverv, og sine arbejdsløse de Kaar, som den fastsatte eller fastholdte Højde af Mønten til enhver Tid betinger.

Naar Guldgruppen saaledes har valgt at fastholde deres Penges Værdi, uanset at denne derved bliver indtil dobbelt saa stor som for 3 Aar siden maalt i Købeevne over for Udlandet, er dette Forhold først og fremmest et internt, privat Forhold for det enkelte Land; det bliver kun af international Interesse, for saa vidt det griber ind i Samhandelen med andre Lande. Ganske det samme kan siges om Papirlandene, der har sænket deres Mønt til en eller anden lavere Værdi i Forhold til Guld, ja, maaske end ikke længere opretholder noget fast Forhold mellem deres Mønters Værdi og Guldværdien.

Hvad det kommer an paa i den foreliggende Situation, er aabenbart, at de enkelte Lande afpasser deres indre Prisforhold — herunder Lønninger, Budgetter og Renter — saaledes, at der ikke pludselig skabes eller opretholdes en stor Forskel paa de forskellige Erhvervs Muligheder for at fortsætte deres Virksomhed, og saaledes, at færrest mulige Personer kastes ud i Arbejdsløsheden, samt at Omsætningen mellem Landene kan udvikle sig saa stærkt som muligt.

Man kan godt tænke sig, at hele den Devaluering af Sterling- og Dollar-Grupperne, som har fundet Sted i de senere Aar, kunde have været undgaaet, hvis man havde ført en anden Guldpolitik, og navnlig en anden Handelspolitik med friere Vareudveksling; men vi maa i Dag se Forholdene, som de nu engang har udviklet sig.

Og da staar det saaledes for mig, at jeg forstaar saavel Guldlandenes Vanskeligheder som Papirlandenes Synspunkter. Imidlertid, som jeg før sagde, er Guldsmøntfoden under den nuværende Situation uden Betydning — udover at den tjener til at drive Prisen paa den mest sterile af alle Varer, Gullet, op i en Højde, der stiger for hver Dag, og som er fuldstændig uden Berettigelse.

Det, man derfor kunde gøre i første Omgang og helst gøre snart, vilde være at fastsætte et konstant Værdiforhold mellem alle Landes Mønter. F. Eks. har mit Land, Danmark, fastsat Kroneværdien saaledes, at 22,50 Kr. er lig 1 Pund Sterling, ganske uanset dettes større eller mindre øjeblikkelige Guldværdi.

Det vilde være ønskeligt, om der mellem de vigtigste Lande kunde blive Enighed om at fastlægge et bestemt Forhold mellem de paagældende Landes Mønter. Erfaringerne fra de mellemliggende Aar er nu tilstrækkelige til, at dette kunde gøres, og dernæst skulde man midlertidig suspendere Guldindløseligheden overalt, — den har som sagt ingen Betydning, saalænge der ikke er relativ Frihandel mellem Landene.

Det næste Skridt, der burde foretages for at genskabe den internationale Vareomsætning, Produktion og Handel, vilde være Genoprettelsen af den politiske Tillid og Sikkerhed ved passende Afrustnings- eller rettere Nedrustningsaftaler; men disse kan kun tænkes at lykkes, naar de sammenknyttes med en større eller mindre Genskabelse af Omsætningens og Handels internationale Frihed — samt mere eller mindre Ligeret med Hensyn til Arbejdsmulighederne i Egne og Lande, der indtil nu har været delvis uudnyttede.

Som et sidste og endeligt Led i Saneringsarbejdet maatte da følge Genindførelsen af Guldsmøntfoden, der saa vidt jeg kan se, ikke paa anden Maade kan erstattes, naar Omsætningen mellem Landene atter skal komme til at gaa efter Linier, der i hvert Fald ligner dem, vi kendte i den lange liberale Periode før Verdenskrigen, hvor Folkenes Velstand øgedes fra Aar til Aar som aldrig nogensinde tidligere.